

Domnule Președinte, stimați invitați, domnilor profesori,

Este o onoare pentru mine să fiu astăzi alături de unul dintre cele mai puternice sindicate din România, o structură care prin vocea miilor de profesori reprezentați a adus schimbări benefice sistemului educațional din România în anii care au trecut.

Ca reprezentant al elevilor din România am avut bucuria de a conlucra cu domnul președinte Nistor, de a învăța multe din activitatea dumnealui și totodată de gândi analitic tot ce înseamnă dezbaterea și aprobarea politicilor publice din educație. Însă, fiind elev și totodată președintele structurii naționale a elevilor, am privit educația din două perspective, care nu erau întotdeauna congruente și am încercat să analizez acest lucru mai în amănunt. De ce la clasă uneori nu aveam parte de aceeași deschidere și comunicare pe care o aveam cu profesorii cu care mă întâlneam din postura de președinte CNE? De ce la clasă, și în general, facem parte din două tabere diferite? De ce nu există o echitate fundamentată pe respect și dorință de conlucrare între elevi și profesori în spațiul școlii? Sunt convins că dumneavoastră știți răspunsul, aveți mult mai multă experiență decât mine. Însă, indiferent care ar fi cauzele, de ce să nu încercăm să facem front comun, noi, elevii, și colegii dumneavoastră. Le spun în permanență colegilor mei și îi rog să comunice mai departe tuturor elevilor faptul că nu există două tabere în școală, ci suntem noi, elevii și profesorii, și trebuie să conștientizăm că doar uniți putem schimba educația, putem milita pentru politici relevante, putem să reafirmăm că avem un învățământ de calitate și incluziv, putem să spunem că luptăm împotriva politizării, a orgoliilor și a fricii, pe care sunt convins că la un moment dat cu toții am resimțit-o în școală.

Vorbeam la începutul mandatului despre această frică generalizată pe care atât elevii, cât și foarte mulți profesori o resimt în sistemul educațional. Nu am înțeles-o niciodată și nu voi vrea să o înțeleg

pentru că s-a ajuns în acest punct din vina mea, a colegilor mei, a dumneavoastră, a părinților și a administrației. Am închis ochii la multe nereguli, ne solidarizăm între noi din dorința de a ne proteja în contexte în care ar trebui să susținem adevărul, ne mulțumim cu puțin, ne place confortul și nu susținem întotdeauna valorile și principiile care trebuiau să guverneze educația. Cred că este de datoria noastră a reprezentanților profesorilor și a elevilor să milităm în următorii ani pentru o schimbare de fond a mentalității. De ce să nu oferim oportunitatea fiecărui elev să își amintească cu drag de profesorii care l-au ajutat în parcursul școlar? De ce să nu dăm ocazia domnilor profesori să fie mândri că elevii lor de astăzi vor fi liderii de mâine?

Ține de noi, de actorii educaționali, să fim responsabili și să ne asumăm greșelile în speranța că, peste ani, educația din România va fi la nivelul la care merită să fie. Chiar dacă anul acesta termin liceul și mandatul meu se va încheia, mi-am promis că mă voi reîntoarce spre educație ori de câte ori va fi nevoie, iar Consiliul Național al Elevilor va rămâne un partener dedicat fundamentării unei punți de comunicare tripartită, elevi-părinți-profesori, aceasta fiind singurul garant al unui sistem de învățământ echitabil, transparent și deschis către modernitate. În acest sens, ne vom asuma în continuare implicarea în orice demers de reformare și armonizare a politicilor educaționale cu necesitățile protagoniștilor lor, în scopul reconturării unui sistem desuet și vom fi alături de dumneavoastră, în calitate de promotori ai unui dialog bazat pe respect reciproc și conlucrare între elevii și profesorii acestei țări.

Vlad Ștefan

Președintele Consiliului Național al Elevilor